

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Index Sanctorum Ad Tomum IV Octobris

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

INDEX
SANCTORUM

AD TOMUM IV OCTOBRIS

A

Abraham patriarcha in Palæstina. *Comm. Critico-Hist.* § 1. Rei tractandæ dignitas et methodus : Sancti pater consanguineique : status controversiæ de ejus anno natali : hic anno patris ejus centesimo trigesimo innectendus esse ostenditur. 574. § II. Stabilitur magis sententia nostra, et dissentientium varia effugia præcluduntur 576. § III. An Thare, pater Abrami, aliquando fuerit idololatra, et an etiam ipse Abram? 584. § IV. An Philonis et Rabbiorum Judæorum, ac denique non paucorum SS. Patrum auctoritate Abrami idololatria solide probetur? 585. § V. Abramum idololatriæ purum semper fuisse, variis argumentis testimoniisque ostenditur. 589. § VI. Abramus uxorem ducit, quæ vera ejus soror fuisse non probatur 593. § VII. Abrami uxor probabilis fratris ejus, Arani nempe, filia fuit. Inquiritur, an Abramus cum Arano a Chaldæis in ignem conjectus, indeque prodigiose eductus fuerit 598. § VIII. Prima Abrami vocatio divinitus facta in Chaldæa : Abrami exitus ex Ur Chaldæorum : varia huc spectantia 602. § IX. Divina Abrami vocatio, Genes. cap. XII relata, diversa est a jam ante memorata : promissio Abramo eodem cap. XII facta, multis nominibus amplissima fuit : ejus profectio versus terram Chanaan, hujus epocha 606. § X. De annis ccccxxx, qui inter divinam promissionem, Abramo factam, exitumque ejus posteroruu ex Ægypto intercesserint : tempus horum habitationis in Ægypto definitur : variæ celebris versus cap. 12 Exodi Lectiones 610. § XI. Celebris de Patriarchæ posteris versus libri Exodi, etiam in eo non admissio mendo, exponitur. Testamenti, a S. Paulo memorati, epocha anno Abrami 75 innectitur 614. § XII. Abrami adventus in terram Chanaan : ejus illic peregrinatio : profectio versus Ægyptum : adhibitum ab eo, ne in Ægypto occidatur, consilium 618 § XIII. Sancti ingressus in Ægyptum : uxorem, sibi sublatam, recipit intactam : ejus reditus in terram Chanaan : promittitur ei divinitus terra Chanaan 623. § XIV. Abramus cum Mambre hujusque fratribus fœdus init. Lotum a Chodorlahomere, Pentapolitarum victore, captum, fuso prius hujus exercitu, incolumem recipit 627. § XV. Sancti ab hostium strage reditus : Melchisedechi, sacerdotis Dei, occursum : datæ huic ab Abramo decimæ : panis et vini oblatio a Melchisedecho : varia huc spectantia 630. § XVI. Abrami animus divinitus firmatur : promittitur ei merces et posteritas numerosa : eximia Abrami fides : fœdus a Deo initum cum Abramo 634. § XVII. Consilio Sarai, uxoris suæ, Abramus Agarem ancillam sibi uxorem adsciscit secundariam : hanc e domo sua a Sarai deinde dimitti sinit : impactæ Abramo ob conjugium istud calumniæ diluuntur : nascitur ei ex Agare filius Ismaël 638. § XVIII. Factæ Abramo promissiones confirmantur : ejus nominis Abram in Abraham mutatio : præcepta ei in fœderis sanciti signum circumcisio : varia ad hanc spectantia discutiuntur 642. § XIX. Sancto ex Sarai conjuge, quam Saram vocare divinitus jubetur, prænnunciatur Isaaci ortus : ejus, audito hoc nuntio, risus : circumcisionis præceptum ab Abrahamo executioni mandatum : hujus epocha 648. § XX. Abrahamus tres angelos sub viatorum forma latentes hospitio excipit : ab uno ex his de nascituro sibi intra annum filio, ac de instanti Pentapolis pernicie certior fit : hanc deprecari nititur 652. § XXI. Abrahamus peregrinatur in Geraris : hujus itineris occasio et epocha discutitur. Abrahamus Saram conjugem, jussu Abimelechi sublatam, recipit intactam, eumque suis precibus morbo liberat 655. § XXII. Abraham natum sibi ex Sara filium vocat Isaac, eumque circumcidit : Agarem cum Ismaële e domo sua dimittit : fœdus init cum Abimelech 660. § XXIII. Abraham divinitus jussus filium suum Deo immolare, mandatum exequi parat : at perficere divinitus prohibetur. Hujus facti præstantia contra pseudo-criticos ostenditur 663. § XXIV. Abrahamus loco filii sui Isaaci arietem Deo immolat : amplissimæ promissiones divinæ ei illustri modo confirmantur : reversus in Bersabee redditur certior de natis suo fratri liberis 669. § XXV. Sanctus defunctam in Hebron uxorem Saram plangit : eam sepelit in spelunca duplici, quam ab Ephron emerat probata pecunia : varia de hac sepulcri emptione 673. § XXVI. Abraham Isaaço suo provisurus de uxore, suæ domus œconomum jurejurando prius obstrictum, ut de cognatione herili uxorem ei quærat, in Mesopotamiam mittit. Hujus legationis felix successus 678. § XXVII. Abraham Ceturam ducit uxorem : hujus conjugii adjuncta discutiuntur : nati ex eo filii, hos, uti et Ismaëlem, muneribus donatos Abrahamus separat ab Isaaço, jam duobus filiis aucto : Sancti obitus et sepultura 683. § XXVIII. Antiqua Sancti memoria et veneratio : ejus corporis sec. XII per Canonicos Regulares inventio : reliquiæ sub ejus nomine asservatæ 687. § XXIX. Sancti Patriarchæ in sacris Fastis annuntiatio : legitimus ejus cultus in ecclesia etiam Latina : Officium proprium et Missa 694

ancillam sibi uxorem adsciscit secundariam : hanc e domo sua a Sarai deinde dimitti sinit : impactæ Abramo ob conjugium istud calumniæ diluuntur : nascitur ei ex Agare filius Ismaël 638. § XVIII. Factæ Abramo promissiones confirmantur : ejus nominis Abram in Abraham mutatio : præcepta ei in fœderis sanciti signum circumcisio : varia ad hanc spectantia discutiuntur 642. § XIX. Sancto ex Sarai conjuge, quam Saram vocare divinitus jubetur, prænnunciatur Isaaci ortus : ejus, audito hoc nuntio, risus : circumcisionis præceptum ab Abrahamo executioni mandatum : hujus epocha 648. § XX. Abrahamus tres angelos sub viatorum forma latentes hospitio excipit : ab uno ex his de nascituro sibi intra annum filio, ac de instanti Pentapolis pernicie certior fit : hanc deprecari nititur 652. § XXI. Abrahamus peregrinatur in Geraris : hujus itineris occasio et epocha discutitur. Abrahamus Saram conjugem, jussu Abimelechi sublatam, recipit intactam, eumque suis precibus morbo liberat 655. § XXII. Abraham natum sibi ex Sara filium vocat Isaac, eumque circumcidit : Agarem cum Ismaële e domo sua dimittit : fœdus init cum Abimelech 660. § XXIII. Abraham divinitus jussus filium suum Deo immolare, mandatum exequi parat : at perficere divinitus prohibetur. Hujus facti præstantia contra pseudo-criticos ostenditur 663. § XXIV. Abrahamus loco filii sui Isaaci arietem Deo immolat : amplissimæ promissiones divinæ ei illustri modo confirmantur : reversus in Bersabee redditur certior de natis suo fratri liberis 669. § XXV. Sanctus defunctam in Hebron uxorem Saram plangit : eam sepelit in spelunca duplici, quam ab Ephron emerat probata pecunia : varia de hac sepulcri emptione 673. § XXVI. Abraham Isaaço suo provisurus de uxore, suæ domus œconomum jurejurando prius obstrictum, ut de cognatione herili uxorem ei quærat, in Mesopotamiam mittit. Hujus legationis felix successus 678. § XXVII. Abraham Ceturam ducit uxorem : hujus conjugii adjuncta discutiuntur : nati ex eo filii, hos, uti et Ismaëlem, muneribus donatos Abrahamus separat ab Isaaço, jam duobus filiis aucto : Sancti obitus et sepultura 683. § XXVIII. Antiqua Sancti memoria et veneratio : ejus corporis sec. XII per Canonicos Regulares inventio : reliquiæ sub ejus nomine asservatæ 687. § XXIX. Sancti Patriarchæ in sacris Fastis annuntiatio : legitimus ejus cultus in ecclesia etiam Latina : Officium proprium et Missa 694

9 Adalbero cum Nidgario. Vide *Nidgarius*,
3 Amor

Octobris Tomus IV.

INDEX SANCTORUM

8 Amor Conf. cultus in monasterio Belisensi in territorio Leodiensi. COMM. PRÆV. § 1. Amoris apud martyrologos memoria, cultus sacer, et Acta 335. § II. Ætas Sancti incerta : gesta ejus breviter perstricta 339. VITA, auctore, ut videtur, Egeberto, ex Ms. Belisensi, collato cum Ms. Rubæ-vallis. PROLOGUS 343. CAP. I. Sancti patria, peregrinatio Romana, adventus in Belgium, et aliqua prodigia 343. CAP. II. Alia ejusdem prodigia, obitus et translatio seu elevatio corporis 346. VITA BREVIOR, auctore anonymo ignote fidei ac ætatis, ex Ms. Ultrajectino S. Salvatoris. 347

9 Andronicus et Athanasia Conf. in Ægypto. COMM. PRÆV. Sanctorum Conjugum in Fastis sacris memoria, ætas, Acta 997, Acta ex Menais. 998

9 Arnoaldus Ep. Conf. Metis in Belgica I. SYLLOGE, Breve Arnoaldi elogium, tempus sedis, utcumque determinatum, et cultus sacer 1008

8 Artemon presb. M. forte Laodiceæ in Phrygia. SYLLOGE. Fasti sacri, qui Sanctum memorant : ubi, quo mortis genere et quando vitam terminavit 41. ELOGIUM FABULOSUM ex Menais ad diem xxiv Martii 44

9 Athanasia cum Adronico. Vide *Andronicus*.

9 Atticus, Luddulus seu Lugdulus, Septimus, Julius MM. Ex *Hieronymianis*. 995

B.

8 Badilo abb. Ludosæ in Hannonia. COMM. HISTORICO-CRIT. § 1. Loci notitia : Lutosani monasterii, cui Sanctus præfuit, primordia : Sancti ætas discussa : ejus ab homonymis distinctio et religiosa vita 349. § II. An S. Badilo creditum S. Mariæ Magdalensæ corpus e Provincia Galliæ ad Vezeliacensem in Burgundia ecclesiam deportasse, et quo circiter anno id fecisse, dici queat 352. § III. Sancti gesta in Belgio, tempusque emortuale discutiuntur : ejus in sacris Fastis memoria : reliquiarum translationes : ecclesiasticus Ludosæ cultus 357

9 Baractalis M. Spoleti in Umbria. ANACEPHALEOSIS 994

9 Bellerius cum Lamberto. Vide *Lambertus*.

8 Benedicta V. M. in territorio Laudunensi in Gallia. COMM. PRÆV. § 1. Sanctæ memoria in Martyrologiis, Auriniacensis parthenonis notitia, corpus ejus ibi : reliquiæ ab eo separatæ et alibi donatæ : an ejusdem corpus Ruricurti 213. § II. Ejusdem apud Auriniacenses variæ festivitates, corporis translationes et reliquiæ, a corpore separatæ, etiam alibi 246. ACTA FABULOSA, auctore anonymo, ex codice nostro, primo Vallicellensi deinde clarissimi viri Balthazaris Moreti, collato cum aliis 249

8 Birgitta vidua Romæ. COMM. PRÆV. § 1. Recensentur aliquot de S. Birgitta, lucubrationes, sed quæ vel dubiæ sunt vel nos latent 368. § II. Præcipuæ S. Birgittæ Vitæ hæctenus exstantes : quænam ex his a nobis edendæ : auctorum Sanctæ familiarium notitia 374. § III. S. Birgittæ natale solum : qui fuerint ipsi parentes, fratres et sorores ; item quæ generis nobilitas 376. § IV. Prodigiiis variis illustratur ortus S. Birgittæ, sub initium seculi xiv natæ, multisque prærogativis

ab ineunte ætate divinitus decoratæ 380 § v. S. Birgitta matrimonium init : liberos octo parit : marium notitia 384. § vi. Filiarum ejus nepotumque notitia 388. § vii. Juncta matrimonio varias virtutes exercet, maritumque ad continentiam allicit 390. § VIII. Sueciæ regum, regni que salutis curam habet 394. § ix. Recensentur nonnulla S. Birgittæ itinera, quæ pietatis causa instituit in Norvegiam, Galliam etc 397. § x. Ulphone marito orbata in sponsam eligitur à Christo : mutat vitæ genus, hominumque, quod et alias fecit, contemnit opprobria 401. § xi. S. Birgittæ revelationes vernacule ab illa scriptæ, et Latine redditæ non semel examinatæ approbatæque fuerunt 406. § XII. Oppugnata eadem in conciliis Constantiensi et Basileënsi ab omni censura immunes evasere 409. § XIII. Quæ sit S. Birgittæ Revelationibus habenda fides : Oudini de ejusdem dicta refutantur 412. § XIV. Quod fuerit de ejusdem Gregorii XI judicium 416. § xv. Regulam Ordinis S. Salvatoris, Christo, ut pie creditur, dictante, S. Birgitta conscribit : an illa omni ex parte talis fuerit, qualis hodieque est 419. § XVI. E Suecia Romam migrat 422. § XVII. Reipublicæ Christianæ bono incumbit, variis prædictionibus claret, et pro statuenda redimendaque Romæ summi Pontificis cathedra sedulo laborat 426. § XVIII. Invisitur Romæ a filia sua, S. Catharina, variorumque salutis studet 431. § XIX. Quem tenuerit Romæ S. Birgitta vivendi modum : iter ejus Assisium 434. § XX. Iter item Neapolitanum 438. § XXI. Regulam S. Salvatoris, et monasterii Vastenensis erectionem ab Urbano V approbati curat : an item instituerit Ordinem militare 443. § XXII. Dei jussu Hierosolymam profecta, in Cyprum appellitur. Quid rerum iste gesserit 449. § XXIII. E Cypro navigat in Palestinam inde in Cyprum ac Neapolim redit 454. § XXIV. Romam ægra revertitur, de instanti morte præmonetur, quam ibidem pie obit 458. § XXV. Ossa ejus transferuntur in Sueciam : multis illic prodigiis claret : canonizationi Matris suæ incubuit S. Catharina filia, et Regulæ S. Salvatoris confirmationem impetrat ab Urbano VI 462. § XXVI. Bonfacius IX S. Birgittam in Sanctorum numerum refert 467. § XXVII. Ritus factæ canonizationis ex Amelio, teste oculato : indulgentiæ ejusdem occasione datæ : canonizationis S. Birgittæ et Regulæ S. Salvatoris per Martinum V confirmatio 472. § XXVIII. De cultu sacro et reliquiis S. Birgittæ 577. VITA, auctore Birgero, archiepiscopo Upsalensi. PROLOGUS 485. CAP. I. Status S. Birgittæ virgineus ibid. CAP. II. Status S. Birgittæ conjugalis 488. CAP. III. S. Birgittæ viduitas et obitus 490. VITA ALTERA. Ex apographo monasterii S. Altonis in Bavaria, auctore Bertholdo, Ordinis S. Salvatoris monacho. PROLOGUS 495. LIBER I. CAP. I. De profunda ipsius humilitate et immenso amore ad Deum 496. CAP. II. De præcordiali ejus devotione ad Virginem Mariam : de zelo honoris divini et studio salutis animarum 499. CAP. III. De operibus pietatis et patientia in adversis 503. CAP. IV. De obedientia ejus erga Patres spirituales, modo spiritualiter vivendi, et peregrinationibus sacris 607. CAP. V. De pudicitia

puclitia et castitate ejus, jejuniis et pœnitentis 510. LIBER II. De acceptis gratiis et divinis charismatibus. PROEMII 512. CAP. I. De visionibus et revelationibus, quas ple-ræque piæ de ea habuerunt, et gratia ejus sanitatem 513. CAP. II. De oppressis a dæ-mone per eam liberatis; de sulphuris, quem in offensa Dei sentiebat, odore et dono re-velationum, sibi factarum 516. CAP. III. De spiritu prophetiæ 519. LIBER III. De miraculis post ipsius obitum exhibitis et pro-batis. PROEMII 523. CAP. I. De mortuis suscitatis, cæcis, surdis et mutis curatis 524. CAP. II. De paralyticis curatis, liberatis a morbo caduco et curatis ab aliis diversis infir-mitatibus 526. CAP. III. De vexatis a diabolo, periclitantibus in partu, et naufragantibus 529. CAP. IV. De miraculis circa translatio-nem reliquiarum occurrentibus, et de blas-phemantibus, et detrahentibus sibi 531. AP-PENDIX de miraculis S. Birgittæ. PARS I, auctore anonymo. Miracula octo in Suecia patrata 534. PARS II. Miracula aliquot Ber-nardi, archiepiscopi Neapolitani, jussu a Ja-cobo Orlando collecta 535. PARS III, auctore anonymo. Miracula aliquot Nolæ et Romæ fa-cta 539. PARS IV. Miracula aliquot ex Ni-colai Ursini, comitis Nolani, epistola ad Al-phonsum Giennensem olim episcopum 541. PARS V, auctoribus monachis Vastenensibus. Alia quædam miracula in Suecia facta 542. PARS VI, auctoribus monachis Vastenensibus. CAP. I. Miracula aliquot anno MCCCXXIV patrata 546. CAP. II. Miracula anno MCCCXXV facta 550. CAP. III. Miracula quædam anno MCCCXXVI facta 552. CAP. IV. Alia item miracula anno MCCCXXVI facta 557

C

8 C aletricus ep. conf. Carnoti in Belsia, Galliæ provincia. SYLLOGE. Sancti apud martyrologos mentio, insigne ejus elo-gium e Venantio Fortunato, tempus episco-patus, concilia, quibus iuterfuit, reliquiæ et cultus 278

8 Compagnus conf. Ordinis Camaldulensis Patavii in Italia. SYLLOGE. B. Compagni gesta, corporis incorrupti translationes 365

D

9 Demetrius Ep. Conf. Alexandriæ in Ægypto. SYLLOGE HISTORICO-CRITICA § I. Sancti e Fastis Habessin memoria, mira ad episcopatum electio, probata prodigiose castitas, varique illius temporis Martyres contra Dodwellum exhibentur 855. § II. Lata a S. Demetrio in Origenem exilii sen-tentia examinatur 858

8 Demetrius M. Thessaloniciæ in Macedonia. COMM. PRAEV. § I. Multiplicia, quæ de S. Demetrio reperiuntur, scripta, præcipue Græca, recensentur 50. § II. Quænam e scriptis, § præcedenti recensitis, edenda sint, et qua fide auctoritateve quæque valent 52. § III. Sancti imperterrita in prædicanda Chri-sti fide fortitudo, et quid de iis, quæ de ejus genere, patria, conditioneque narra-ntur, censendum 57. § IV. Quid de iis, quæ a Metaphraste anonymoque, qui huic præ-luxit, Sancti biographo de Nestore tradun-

tur, sit censendum 60. § V. Demetrius ca-pitur, martyrioque afficitur: quandonam id factum, et quis lupus, qui servus ejus fuisse dicitur, exstiterit 63. § VI. Sancti memoria in Fastis sacris, cultus ecclesiasticus, quo universim hodieque apud Græcos gaudet, atque olim fuit gavisus 65. § VII. Quam eximius Thessaloniciæ cultus Sancto fuerit de-latus, et quam quidem antiquus is sit 68. § VIII. Quandonam primum prodigiosum unguentum e Sancti seu tumulo, seu cor-pore stillare inceperit, et quid præterea de sacro hoc pignore sit credendum 73. § IX. Quam insignis Sancto cultus Constantinopoli, ab ipsis etiam Orientis imperatoribus, fuerit delatus, et quam quidem antiquus is sit 78. § X. Cultus ecclesiasticus, Sancto etiam apud Latinos aliasque nationes a lon-gissimo jam tempore delatus 83. PASSIO PRIMA, ab auctore anonymo scripta atque ab Anastasio Bibliothecario e lingua Græca in Latinam conversa, ex editione Mabillonii cum variis Mss. et Photiana Passione collata. PROLOGUS 87. CAPUT UNICUM. Sanctus fidem prædicat, Maximiano imperatori, ad gla-diatorum spectaculum properanti, captivus sistitur, illiusque jussu custodiae primum man-cipatur ac deinde etiam occiditur 88. PASSIO ALTERA, auctore anonymo, e bibliotheca Vaticanæ codice 821, interprete Cornelio Byeo. CAP. I. Sanctus fidem prædicat, com-prehenditur, ad Maximianum adducitur, cu-stodiri ab hoc jubetur, a Nestore, contra Lyæum pugnato, convenitur, illicque be-nedit 90. CAP. II. Maximianus, ob nec-em Lyæo illatam iratus, Nestorem primo ac dein etiam S. Demetrium jubet interfici, hicque, postea miraculis inclarescens, locis sacris sibi exstructis honoratur 93. PASSIO III. Auctore Simeone Metaphraste, e Græco biblio-thecæ Christianissimi regis Mediceæ exemplari, cum Lipomani et Surii editionibus collata, in-terprete Lipomano. CAP. I. Sancti patria, ge-nus, institutio, dignitas, Christi prædicatio, apprehensio atque in carcerem conjectio 96. CAP. II. Lyæus a Nestore occiditur, Maxi-mianus, hinc iratus, Nestorem et Deme-trium jubet interfici, hicque et miraculis cla-ret et tamquam Sanctus honoratur 99. MI-RACULA e duobus codicibus Mss. Græcis, al-tero bibliothecæ Vaticanæ 821, altero olim Mazarinæo, nunc regio Parisiensi 4517. ac-cepta, interprete Cornelio Byeo. LIBER I. Auctore Joanne, Thessalonicensi archiepiscopo. CAP. I. De Mariano Illyrici præfecto, gra-vissima ægritudine afflictato, sanitatique per S. Demetrium restituto 104. CAP. II. De militiae præfecto, ab immedicabili sanguinis fluxu per Sanctum sanato 112. CAP. III. De gesta a Sancto prodigiosa pro Thessalonicen-sibus in peste cura. 114. CAP. IV. De ener-gumenis Sancti patrocinio sanatis 119. CAP. V. Qui Sancti reliquias postularit, easque ta-men haud impetravit imperator Mauritius 121. CAP. VI. De argenteo, quem Sanctus ciborio suo exusto instaurando destrui noluit, throno 123. CAP. VII. Qui Onesiphorus tem-pli custos in Sanctum peccavit, ab eoque id-circo fuerit punitus 125. CAP. VIII. De ma-gna, qua Thessalonicensibus famis tempore Sanctus prodigiose succurrit, sollicitudine ac cura 127. CAP. IX. Qui Sanctus alio adhuc tempore

INDEX SANCTORUM

tempore Thessalonicae fame pressae prodigiose succurrerit 129. CAP. x. Qui Sanctus in bello intestino populique seditionibus Thessalonicae etiam succurrerit 122. CAP. xi. De Illyrici praefecto, qui Sanctum blasphemavit atque ab eo idcirco fuit punitus 136. CAP. xii. Qui excitato cibarii incendio hostibus fuerit Thessalonica per Sancti providentiam liberata 137. CAP. xiii. Qui Avaribus improviso Thessalonicam aggredientibus Sanctus restiterit, haecque nihilominus deinde abs illis obsessa ad summas angustias fuerit redacta 143. CAP. xiv. Visio Eusebio archiepiscopo Thessalonicensi oblata, argumentaque, quibus, memoratam cap. praeced. Thessalonicae obsidionem, prodigiose patrocinante S. Demetrio, solutam fuisse, Joannes contendit 148. CAP. xv. Visione caelesti vir dignitate et virtute praeclarus obsidionis Thessalonicensis tempore honoratur, eaque, pro Thessalonica stare S. Demetrium, edoctus, cives ad fortitudinem excitat 158. MIRACULORUM LIBER II. Auctore anonymo. CAP. i. Sclavi ab obsidione Thessalonicensi, apparente S. Demetrio, deturbantur, duxque illorum capitur, ac deinde etiam occiditur 162. CAP. ii. Sclavi iterum Thessalonicam aggrediuntur Deumque ac S. Demetrium sibi contrarios experti, re infecta, recedere coguntur 166. CAP. iii. De terrae motibus, divinitus immissis, templique incendio 172. CAP. iv. Sclavi, uno e principibus suis in captivitatem indignè abducto, irati Thessalonicam, iterum a se obsidione pressam, ad famis angustias adigunt, atque ab ea tamen iterum, suis succurrente S. Demetrio, recedere coguntur, parsque praeterea illorum magna strage ab imperatoris exercitu post afficitur 173. CAP. v. Sanctus, ne Thessalonica a tectis inimicis dolo malo occupetur, damnunquē patiatur, mirabili modo obstitit 179. CAP. vi. Cyprianus episcopus, a Sclavis captus, mirabili modo a S. Demetrio in libertatem asseritur 187. MIRACULORUM LIBER III. Auctore anonymo altero. CAP. i. De viro, qui S. Demetrii patrocinio amissum e morbo oculorum usum recuperavit 190. CAP. ii. Caecus pro medela ad S. Demetrium recurrit, sibi que eum modo duplici propitium experitur 191. CAP. iii. Ne viri, loca sacra visitantes in Saracenorū manus incidant, prodigiose impedit S. Demetrius 192. CAP. iv. Vir valetudinis, pessime affectae, in aede, S. Demetrio prope Thessalonicam sacra, ad quam sese conferre ab hoc in somnio jussus fuerat, sanitatem recuperat 195. CAP. v. Qui Sanctus, ut sacrum sibi in Cappadocia templum, quod collapsum erat, instauraretur, effecerit 197. ANALECTA. De unguento seu oleo e S. Demetrii tumulo prodigiose scaturiente a liisque adhuc ejusdem Sancti miraculis, partim e Scriptoribus typorum beneficio jam vulgatis, partim e Joannis Stauracii ac Demetrii Chrysolorae lucubrationibus nondum editis accepta. § i. Miracula, seculo x posteriora, quae Sanctus in Thessalonicae favorem patrasse narratur 198. § ii. Miracula seculo x posteriora, quae in aliorum etiam, quam in Thessalonicensium favorem a S. Demetrio feruntur patrata 201. § iii. Nonnulla, quae praeterea de prodigioso unguento, e S. Demetrii tumulo scaturiente, memoriae ex-

stant prodita, in medium adducuntur 206.

9 Deusedit abb. Casinensis in regno Neapolitano, SYLLOGE 1042.

9 Dionysius Areopagita ep. M. Athenis in Graecia. COMM. PRÆV. § i. Qua occasione et quando Hilduinus Areopagita, in quibus S. Dionysius Areopagitam cum Parisiensi confudit, adornavit; qua fide id praestiterit, et quae Acta antiquiora sibi praeuolentia habuerit 696 § ii. Qua aetate ac fide jam memorata, quae Hilduino praeluxerunt, S. Dionysii Acta polleant, exponitur, ac aliorum duorum, quae ei praeluxerunt pariter, Scriptorum notitia, unius etiam fragmento transcripto, suppeditatur 701. § iii. Aristarchi epistolam, uti et Visibii conscriptionem, quae recitatur, fictitiam esse, monstratur, ac quibusnam ex aliis Latinis fontibus Hilduinus insuper hauserit, exponitur 705. § iv. Neutram e Graecis Dionysii Passionibus, quarum alteram Chiffletius, alteram Lansselius et Corderius vulgarunt, S. Methodio adscribendam, ambasque e Latinis fontibus promanasse 709. § v. Diversorum, ac nominatim eorum, quae jam recensita, Actorum Graecorum aetas ac fides: cur nec haec, nec Hilduiniana, et tamen, quae § i memorato, Latina edenda, et qui cuncta, quae ad Dionysium spectant, tractanda 712. § vi. Quam ac quali forte opinio, quae Dionysium Areopagitam cum Parisiensi eundem facit, pluribus seculis sit uso; qui seculo proxime elapso, cum diu obtinuisset, valide oppugnari coepit ac tandem ab eruditis fere omnibus fuerit deserta 718. § vii. An opinio de unico Dionysio, quae Hilduino antiquior, objectionibus in contrarium solutis, magis speciatim ostenditur, ante seculum octavum medium etiam obtinuerit, et quid de argumentis aliquot, quibus hoc probetur, censendum 725. § viii. Tria argumenta alia, quae pro opinione de uno Dionysio ante seculum octavum medium consignanda faciunt, discutiuntur ac refutantur 729. § ix. Reliqua, quae ad eandem opinionem seculo octavo medio antiquiorem faciendam conducunt, proponuntur ac refelluntur 733. § x. Rationum aliquot momenta, quae pro opinionis de duobus Dionysiis apud Latinos antiquitate faciunt, ex horum Martyrologiis ac aliunde producuntur 739. § xi. Alia rationum momenta, e sacris potissimum Graecorum Fastis petita, quae, et apud hosce opinionem de duobus Dionysiis antiquitas obtinuisse, commonstrant, in medium proferuntur 746. § xii. Opinionem de duobus Dionysiis antiquitatem apud Graecos, tum apud Latinos obtinuisse, aliis adhuc argumentis probatur 753. § xiii. Reliqua quae, opinionem de duobus Dionysiis tam apud Graecos, quam apud Latinos antiquitatem viguisse, ostendunt, proferuntur, Dionysiumque Areopagitam a Parisiensi certissime esse diversum, concluditur 762. § xiv. Nobile Dionysii genus, patria, divitiarum, doctrina, vitae probitas, dignitas 767. § xv. Ad fidem a S. Paulo apostolo Dionysius convertitur, qui, qua ejus aetate et quando id factum, et an Damarum uxorem habuerit 671. § xvi. An Hierotheum magistrum habuerit, et an hic umquam Atheniensem cathedram episcopus occuparit, aut etiam in rerum natura certo exstiterit 775.

§ XVII

§ xvii. An sanctissimæ Dei Genitricis exsequiis, Hierotheo etiam hisce adstante, interfuerit, et quid de aliis nonnullis, quæ de Sancto narrantur, ac in solis fere ei adscriptis Operibus fundantur, sit censendum 779. § xviii. Quandonam et a quo Atheniensium fuerit creatus episcopus, quonam sub imperatore, itemque quo die et quo loco martyrium subierit, et quem cultum ecclesiasticum deinde obtinuerit 787. ACTA FABULOSA S. Dionysio Areopagitæ afficta, auctore anonymo, e codice nostro Fuldensi Qms. 5 cum quinque aliis Mss. collato. CAP. UNICUM. Dionysii conversio, ordinatio ad episcopatum, Romam profectio, discessus in Galliam, martyrium 792. APPENDIX DE SANCTI RELIQUIIS CAPUT I. An Dionysii Areopagitæ reliquæ in Sandionysiano Franciæ monasterio seruentur 797. CAP. II. An caput S. Dionysii Areopagitæ Longipontina abbatia possideat, et an quæpiam saltem illius pars in ducatu Luxemburgensi non sit 800. APPENDIX ALTERA DE SCRIPTIS, QUÆ SUB DIONYSII AREOPAGITÆ NOMINE CIRCUMFERUNTUR 802. CAP. I. An Dionysii Opera ab ullo e Patribus, qui tribus primis æræ Christianæ seculis floruerunt, fuerint citata ibid. CAP. II. An Dionysiana Opera seculo iv vel a concilio Nicæno, vel a SS. Athanasio, Gregorio Nazianzeno et Chrysostomo fuerint citata 809. CAP. III. An Joannes Darenensis, qui Commentaria in utramque Dionysii Areopagitæ Hierarchiam scripsit, seculo iv floruerit, et an is, et Isaac, qui Areopagitam citasse traditur, S. Ephremi discipuli exstiterint 814. CAP. IV. An S. Cyrillus, et S. Juvenalis, alter Alexandrinus, alter Hierosolymitanus seculo v patriarcha, S. Dionysii Areopagitæ Opera citarint 819. CAP. V. Quandonam primum Dionysiana Opera innotescere cœperint, passimque deinde omnibus nota exstiterint 822. CAP. VI. Quid, ut Opera Dionysiana Areopagitæ abjudicentur, diuturnum, quo a nullo laudata, omnibusque incognita fuerunt, quatuor primorum Ecclesiæ seculorum spatium valeat 825. CAP. VII. An concilia, Patres, Pontifices, Scriptores, qui post seculum quintum Opera Dionysiana sub Areopagitæ nomine laudarunt, argumenti negativi, ab Operum eorundem per seculum anteriora ignoratione petiti, vim non infringant 828. CAP. VIII. An temporis diuturnitas, qua post seculum quintum Dionysius Operum, nomine suo inscriptorum, auctor æstimatus fuit, argumentum negativum, ab Operum eorundem per secula anteriora ignoratione petitur, pariter non enervet 831. CAP. IX. Ex S. Ignatii martyris ad Romanos epistola, duæ in directo ad Timotheum libro de Divinis Nominibus citatur, non esse hunc a Dionysio Areopagita compositum, ostenditur 834. CAP. X. Dionysii Areopagitæ non esse, quæ ejus nomine inscribuntur, Opera, ex antiqua, quæ in hisce pro infantium baptismo citatur, traditione ostenditur 839. CAP. XI. Quæ de sanctissimo Trinitatis mysterio Operum Dionysianorum auctor scribit, Dionysium Areopagitam hunc non esse, argumento etiam esse monstrantur 844. CAP. XII. Quæ de monachis, cæremoniisque ac ritibus sacris, ætate sua adhiberi solitis, Operum Dionysianorum auctor memorat, esse

hunc non posse Areopagitam, commonstrant 848. CAP. XIII. Validissimum, quo Opera, quæ sub Dionysii Areopagitæ nomine circumferuntur, Sancto huic vindicare Areopagiticum nituntur, argumentum refellitur, nonnullisque adhuc, quæ pro iisdem Operibus Areopagitæ vel abjudicandis vel attribuendis faciunt, adductis, hunc illa non habere auctorem, prope etiam certum esse, concluditur 850.

9 Dionysius ep., Rusticus Presb. et Eleutherius Diaconus MM. Parisiis in Francia. COMM. PREV. § 1. Quandonam antiqua Sanctorum Acta, quæ Bosquetus primum edidit, fuerint conscripta 865. § 2. Bosquetiana Acta qua fide seu auctoritate polleant, et qua ratione cuncta, quæ ad Sanctos spectant, sint tractanda 869. § 3. Quandonam S. Dionysii sociorumque ejus in Galliam missioni epocham Bosquetiana Acta assignent, et an, eam amplectendam esse, vel hæc, vel datum Apostolis de fide ubique prædicanda præceptum, vel denique generales quædam Patrum assertiones evincant 874. § 4. Quæ de epocha, quam Dionysii in Gallias missioni Acta Bosquetiana assignant, ob Justini, Irenæi et Tertulliani assertiones non amplectenda prægresso dictata sunt, confirmantur 879. § 5. Quid de binis testimoniis, quæ pro S. Dionysii in Gallias missione seculo i affigenda faciunt, quæque a S. Genovefæ biographo ac S. Fortunato data contendunt, sit censendum 882. § 6. Quandonam opinio, quæ Dionysii missionem seculo i illigat, maxime viguerit, et an opposita, quæ hanc in seculum tertium differt, verosimilior non sit 887. § 7. Quæ pro majori veri specie asserenda opinioni, quæ Dionysium seculo tertio missum statuit, præcedenti dicta sunt, confirmantur, hæcque longe verosimilior ac propemodum etiam certa pronuntiatur 891. § 8. An S. Dionysius Roma Parisios recte sese contulerit, an et quos tum socios sibi adjunctos habuerit, et quid in civitate illa gesserit 895. § 9. Qui et quo circiter tempore SS. Dionysius ejusque socii Rusticus et Eleutherius martyrio fuerint affecti 900. § 10. Ubinam S. Dionysius ejusque socii SS. Rusticus et Eleutherius martyrium subierint, ac deinde fuerint sepulti 907. § 11. Opinio, qua Lannoius Parisiis antiquam S. Dionysii ecclesiam statuit, refellitur, difficultatibusque, ob quas, an hæc duabus circiter leucis a civitate illa abesse potuerit, Tillemontius dubitavit, satisficit 912. § 12. Quo oppidi Sandionysiani loco steterit exstructa a S. Genovefa supra S. Dionysii ejusque sociorum tumulum ecclesia; an hanc præcesserit antiquior, et an in novam, quam exstruxerit, Dagobertus illorum corpora transtulerit 915. § 13. Quænam præterea in S. Dionysium ejusque socios Rusticum et Eleutherium venerationis argumenta, seculo viii anteriora, inveniuntur 921. ACTA, auctore anonymo, ex editione, a Felibiano ad abbatia Sandionysiana calcem adjecta. PROLOGUS. Unde ea, quæ scripturus est, auctor hauserit, declarat, nonnullaque de Apostolis eorumque successoribus præfatur 925. CAP. UNICUM. S. Dionysius Parisios venit, Christum ibidem idololatris annuntiat, ecclesiam ædificat, cum sociis Rustico et Eleutherio, persecutione exorta, capitur, martyrioque cum eis affectus, locum, quo omnes tres clam

INDEX SANCTORUM

clam terræ mandantur, mausoleo primum, ac dein ecclesia decoratum, miraculis etiam reddit illustrem 927 APPENDIX de S. Dionysii ejusque sociorum Rustici et Eleutherii cultu, reliquiarum translationibus miraculisque seculo VII posterioribus. CAP. I. Nonnulla a Sanctis post seculum VII patrata miracula cultusque tunc eis delati argumenta proferuntur 930. CAP. II. Qui Sancti post seculum VII ab ipsismet Galliarum regibus honorati, cultusque, extra Gallias etiam diffuso, fuerint gavisii 934. CAP. III. Qui S. Dionysii ejusque sociorum reliquiae metu hostium sæpius translatae, aliterque adhuc honoratae ac palam periculis publicis pellendis fuerint productae 940. CAP. IV. Quænam potissimum S. Dionysii sociorumque ejus Rustici et Eleutherii reliquiarum communicatio facta sit, factave saltem contendatur 943. CAP. V. Parisienses archiepiscopalis S. Mariæ ecclesiæ canonici, penes se esse S. Dionysii caput, sibi contra idipsum vindicantibus Sanct-dionysianis monachis, contendunt 949. APPENDIX ALTERA, qua Sanct-dionysianorum in Francia, Ratisponensiumque in Germania monachorum, idem S. Dionysii corpus sibi vindicantium, controversia examinatur. CAP. I. Quandonam controversia de S. Dionysii corpore, furto in Germaniam delato, agitata potissimum fuerit, et quid de modo, quo id factum esse, ab anonymo seculi XI scriptore narratur, sit censendum 951. CAP. II. Qui præterea Dionysiani corporis furtum patratum dicatur, et quandonam, si vel sic vel aliter reipsa fuerit commissum, everserit 957. CAP. III. An vel e Witikindo, vel e Scriptorum omnium ac nominatim Arnolphi monachi de S. Dionysii in Germaniam translatione silentio locum hanc certo haud habuisse, detur evictum 959. CAP. IV. An e scrinio Dionysiani visitatione, anno circiter 1050 facta, statuque, in quo et id, et corpus, quod completebatur, fuit repperit, esse isthoc certo Dionysii corpus, fuerit probatum 964. CAP. V. Præcipua ex argumentis reliquis, quibus Dionysiani corporis furtum seu e Francia in Germaniam translatio impugnatur, expenduntur 969. CAP. VI. An Leo IX Papa Ratisponæ inventas, quas Dionysii esse dicebant, reliquias approbarit, litterasque hac de re ad Henricum I, Francorum regem, dederit 972. CAP. VII. Litteræ, Leonis IX Papæ nomine inscriptæ, una cum Georgii Heckhardi de hisce iudicio proferantur 975. CAP. VIII. Quid de Litteris, Leonis IX nomine inscriptis, iudicioque, quod de hisce Eckhardus tulit, sit censendum 978. CAP. IX. Præcipua rationum momenta, quæ Ratisponensibus favent, expenduntur 981. CAP. X. Quis, qui S. Dionysii reliquias furatus dicitur, Gisbertus fuerit; an corpus, quod Ratisponam attulit, Dionysii esse, rite probarit, et an id Dionysii reipsa exstiterit. 984

8 SS. Dionysius ep., Januarius, Faustinus, Martialis, Privatus, Eraclus, Julianus, Pelagia, MM. Antiochiæ. Ex Hieronymianis 272

9 Dominus conf. apud Tifernum Tiberinum in Umbria SYLLOGE. Sancti cultus, fuga Perusiam, in patriam reditus et vita solitaria 1006

9 Dominus seu Donnius M. Burgi S. Do-

mnini in ducatu Parmensi. COMM. PRÆV. S. Domini in Fastis sacris memoria, fuga, martyrium et ædes sacræ 987. PASSIO S. DOMINI, auctore anonymo, ex codice Fuldensi, notato Qms. 6, collato cum Trevirensi S. Maximi notato Qms. 7 991

9 Donnius. Vide Dominus.

E

9 Eleutherius cum Dionysio. Vide Dionysius

8 Eraclus cum Dionysio Vide Dionysius ep., Januarius etc.

8 Evodius ep. conf. Rothomagi in Normannia. COMM. PRÆV. § I. Quo seculo Rothomagensis episcopus fuerit: Actorum ejus fides et compendium: translationis corporis 241. § II. Evodii cultus sacer Rothomagi; reliquiae in cœnobio S. Lupi Trevis; apud Martyrologos mentio 243. ACTA, ex Ms. Rothomagensi auctore anonymo 246

8 Eusebia abb. et sociæ XXXIX moniales VV. MM. apud Massiliam in Provincia Galliæ. SYLLOGE. De cultu et martyrio 292

F

8 Faustinus cum Dionysio. Vide Dionysius ep., Januarius etc.

8 Felix ep. conf. Comi in ducatu Mediolanensi. COMM. HISTORICO-CRITICUS. § I. S. Felicis in Fastis sacris memoria; quo anno Comi sedere cœperit; cujas fuerit; fueritne primus Comensium episcopus, et S. Ambrosii suffraganeus 233. § II. Quæ ejus fuerint in episcopatu gesta 237

G

9 Geminus conf. forte monachus Ordinis S. Benedicti in oppido S. Gemini in Umbria SYLLOGE. Oppidi S. Gemini notitia, Sancti, Acta discussa et cultussacer 1039

9 Geminus cum Marcello. Vide Marcellus.

9 Genuinus cum Marcello. Vide Marcellus.

9 Gislenu conf. Ursidongi, nunc Gislenuoli, in Hannonia. COMM. PRÆV. § I. Vitæ Scriptores; horum ætas et auctoritas 1010. § II. Sancti patria, literarum ac philosophiæ studia Athenis peracta, vita monastica sub Regula S. Basilii, sacerdotium, peregrinatio ac comoratio Romana ejusque adjuncta discutuntur 1013. § III. Recentiorum, qua S. Gislenu Atheniensis archiepiscopus adscribitur, confutatur opinio 1016. § IV. S. Gislenu in Belgium iter, ac gesta usque ad Cellensis ecclesiæ consecrationem, a SS. Autherto et Amando peractam, et pium ejus obitum 1018. § V. Monasterii Cellensis et reliquiarum S. Gislenu vicissitudines aliquot 1023. § VI. Sancti reliquiae sæpius translatae ejusque nomini erectum sodalium 1026. VITA, auctore anonymo ex Mabillonio sec. 2 Benedictino pag. 790 et seqq. PROLOGUS 1030. CAP. I. S. Gislenu e Græcia Romam, inde in Belgium venit, et Ursidongi monasterium condit *ibid.* CAP. II. Oratorium S. Petri et Pauli dedicari curat: S. Waldetrudem, ejusque filias, et sororem Aldegundem ad vitam monasticam allicit ac pie moritur 1032. INVENTIO ET MIRACULA, scripta ab anonymo S. Gerardi discipulo, seculo X 1035

9 Gosvinus

9 Gosvinsus Goswinus abb. in monasterio Aquicinctino in diecesi Atrebatensi. *COMM. HISTORICUS*. § 1. B. Abb. Vita duplex : quis utriusque futurus usus ; illius annus locisque natalis, doctrina, profectio Parisina, cum Petro Abaelardo decertatio, canonicatus 1084. § II. Monasterii Aquicinctini, de quo quaedam præmittuntur, monachis Beatus se jungit ; varia lustrat monasteria ; abbas eligitur 1086. § III. Beati gesta regiminis tempore memoratu digniora, virtutes præcipuæ, miracula quaedam, donum prophetiæ 1089. § IV. Supremis Beati morbus, felix obitus, sepultura, memoria in Fastis sacris 1092.

9 Goswinus. Vide *Goswinus*.

8 Gratus ep. conf. Cabilloni in ducatu Burgundiæ. *COMM. PRÆV.* Sancti apud Martyrologos mentio, gesta in episcopatu, reliquiarum translatio 281. *VITA*, auctore anonymo a Claudio Perryo edita ex veteri Legendario ecclesiæ Cabilonensis. *CAP. UNICUM.* Sanctus in episcopum Cabilonensem eligitur, cellæ se includit, moritur ; transferuntur ejus reliquiæ, refertur in numerum Sanctorum 286.

9 Guntherus conf. Ordinis S. Benedicti Breunoviæ in Bohemia. *COMM. PRÆV.* § 1. Celeber Beati in Bohemia cultus, memoria in Fastis sacris : quis illius biographus 1054. § II. Sanctus nobili genere ortus, fit monachus et monasterium Rinchnacense condit 1057. § III. Presbyterum, in superbiam prolapsus, emendat 1062. § IV. Reliqua B. Guntheri gesta, obitus, sepultura et reliquiæ 1064. *ACTA, auctoribus, ut apparet, partim Wolferro aequali, partim anonymo minus antiquo. Ex Mabillonio sec VI Benedict. part. 1. pag. 480 et seqq. 1069. MIRACULA, ex Ms. codice Membrano bibliothecæ ducis de Altaems. CAP. I. Miracula B. Guntheri usque ad Martini I abbatis Breunoviensis tempora 1074. CAP. II. Miracula B. Guntheri, Martini I abbatis Breunoviensis tempore facta 1079.*

H.

8 Hugo conf. eques Hieroslymitanus Genuæ in Liguria. *COMM. PRÆV.* De Sancti cultu et actis 362. *SYNOPSIS HISTORICA, ex Italico Bossii apud Truglium* 363

I.

8 Januarius cum Dionysio. Vide *Dionysius ep., Januarius etc.*

9 Joannes Lobedavius conf. Ordinis S. Francisci Culmæ in Prussia. *COMM. PRÆV.* § 1. Beati, patria, tempus emortuale, virtutes quaedam 1094. § II. Antiquus Beati cultus, hujus innovatio, Vita edenda 1095. *VITA, ex Polonico P. Frederici Schembek interprete prænob. D. Andrea Ustrzycki Polono. CAP. I. B. Joannis patria, vita religiosa, obitus, initium cultus 1097. CAP. II. Antiquus B. cultus hæreticorum machinationibus interruptus, sec. XVII solemniter instauratus 1099.*

8 Julianus cum Dionysio. Vide *Dionysius ep., Januarius etc.*

9 Julius cum Attico. Vide *Atticus*.

K.

8 Keyna V. in Brechinia Walliæ comitatu, *COMM. PRÆV.* Pauca de ejus genere, sanctitatis fama et Actis annotantur 275. *VITA ex Capgravo fol. cciv verso* 276.

L.

9 Lambertus et Bellerius CC. S. Gisleni discipuli Ursidongi nunc Gislenopoli in Hannonia 1038.

8 Laurentia cum Palatiæ. Vide *Palatias*.

8 Libaria V. M. in Tullensi diecesi in Lotharingia. *SYLLOGE.* De illius cultu ac gestis parum notis 228.

9 Luddulus cum Attico. Vide *Atticus*.

9 Lugdulus cum Attico. Vide *Atticus*.

M.

9 Marcellinus. Vide *Marcellus*.

9 Marcellus seu Marcellinus, Geminus seu Genuinus, Nivius, seu Nivius, Primina MM. Romæ. *Ex Hieronymianis* 993.

8 Martialis cum Dionysio. Vide *Dionysius ep., Januarius etc.*

8 Metropolis ep. conf. Treviris cultus. *SYLLOGE.* S. Metropoli cultus : episcopatus et martyrium incerta 210.

N.

9 Nidgarius et Adalbero epp. Augustæ Vindelicorum. *SYLLOGE.* § 1. Beati utriusque cultus sacer, tempus sedis, Adalberonis genus, Elvacensis præfectura, et commissa eidem Ludovici, Arnulphi imperatoris filii, educatio 1046. § II. Credita B. Adalberonis Laurisheimensis cœnobii administratio, ejus apud Arnulphum et Ludovicum gratia, liberalitas in monachos S. Galli, mors et miracula 1050.

9 Nivius cum Marcello. Vide *Marcellus*.

9 Nivius cum Marcello. Vide *Marcellus*.

O.

9 Olla V. apud Cameracum in Belgica II. *SYLLOGE.* Memoria in Fastis sacris, et cultus 1045.

P.

8 Palatias et Laurentia VV. MM. Anconæ in Italia. *SYLLOGE.* Sanctarum Martyrum in sacris Fastis memoria, cultus sacer Auximi et Anconæ, gesta incerta 47.

8 Palladia et Porcaria VV. Autissiodori in Gallia. *SYLLOGE.* Sanctarum Virginum ætas cultusque sacer : an Porcaria Autissiodorensis a Senonensi diversa, et an hæc martyr fuerit 269.

8 Pelagia pœnitens Hierosolymis *COMM. PRÆV.* § 1. Sanctæ ab aliis distinctio, memoria in Fastis sacris, probata fidei Acta edenda 248.

§ II. Quamdonam Sancta ad Dominum fuerit, conversa diemque deinde extremum clausit 252. § III. Sanctæ apud varias gentes cultus ; sacrarum ejus reliquiarum translatio 257.

VITA, auctore Jacobo Diacono, ex editione Rosweydi

INDEX SANCTORUM

Rosweydi cum tribus nostris codicibus Membranaceis Pms. 17, Pms. 18 et Oms. 49 collata. PROLOGUS 261. CAP. I. Antiochiæ synodus celebratur, ei interest S. Nonnus, verba ad populum, rogantibus reliquis episcopis, facit, Pelagiamque, quæ eo divina providentia accesserat, convertit 262. CAP. II. Pelagia enixissime baptismum flagitat, baptizatur, confirmatur, sacra Eucharistia reficitur, clam ad montem Oliveti secedit, ibique post triennem penitentiam felicissime moritur 265.

8 Pelagia cum Dionysio. Vide *Dionysius ep., Januarius etc.*

8 Petrus M. Hispali in Hispania Bætica. SYLLOGE. Sanctus parum notus: gesta ejus incerta: cultus sacer 273.

9 Petrus Galata conf. Constantinopoli. SYLLOGE. 1044.

8 Pollena cum Valeria. Vide *Valeria.*

8 Porcaria cum Palladia. Vide *Palladia.*

9 Primina cum Marcello. Vide *Marcellus.*

8 Privatus cum Dionysio. Vide *Dionysius ep., Januarius etc.*

9 Publia abb. Antiochiæ in Syria. SYLLOGE, Sanctæ illustre facinus et sacris in Fastis memoriam præcipue complectens 995.

R.

8 **R**agenfredis abb. Dononii prope Valencenas in Hannonia. COMM. HISTORICO-CRITICUS. § I. Actorum S. Ragenfredis, quæ Sollerius obiter discusserat, amplior notitia: singulorum fides: Sanctæ in Fastis sacris annuntiatio 295. § II. Dononiensis Chartæ Carolinæ et Chronici Cameracensis, quæ de Sancta ejusque cœnobio meminerunt, auctoritatis stabilitur 298. § III. Sanctæ natales nobilissimi: an novem sorores germanas habuerit, inquiritur: ei adscribenda fundatio cœnobii Dononiensis 302. § IV. An S. Ragenfredis, et adunatæ ab ea Sanctimoniales, Benedictinæ, an canonicæ fuerint, inquiritur 305. § V. Sanctæ gesta, ab anonymo Dononiensi aliisque relata, examinantur: emortuale ejus tempus utcumque definitur 309. § VI. Sanctæ corpus e terra levatum occasione patrati miraculi. Diploma pro instauratione cœnobii Dononiensis concessum: cœnobii per Normannos vastatio 312. § VII. Sanctæ corpus ad Novum-castrum in Gallia delatum divenditumque: instauratione Dononiensis abbatiæ variæque ejus adjuncta 315. § VIII. Recuperata a Dononiensibus majora Sanctæ ossa, dein et minora: hæc in decenti lipsanoteca reposita: impensa eis in variis locis veneratio 318. § IX. Quamdiu in Dononiensi parthenone moniales Benedictinæ sub titulo Congregationis S. Ragenfredis degerint, inquiritur 322. § X. Antiquus Sanctæ cultus etiam extra Dioceses Cameracensem et Atrebatensem: Missæ Officium proprium ex Missali Cameracensi antiquo: miracula varia Sanctæ patrocinio patrata 325. § XI. Proprium Sanctæ officium ad hunc diem ex Breviario Dononiensi anno mdcxxv edito. Cur adjunctus abbatissarum Dononiensium Catalogus 329.

8 Reparata V. M. Cæsereæ in Palæstina. COMM.

PRÆV. § I. Sanctæ memoria in Martyrologiis: Acta edenda minus vitiosa Monbritianis: alia metrica, non danda: palæstra et tempus martyrii 24 § II. Sanctæ Martyris corpus, apud Cæseream primo sepultum, verisimiliter fuit aliquando in Italiam translatum; sed hujus translationis tempus ignotum est, et adjuncta fabulosa: incertum etiam, quo tempore id Theanum fuerit allatum 26. § III. Sanctæ antiquus cultus Florentiæ ac Lucæ in Hetruria, et Niceæ in Provincia: solemne festum illius Hadriæ in regno Neapolitano a seculo XVI 30. § IV. Gesta Hadrianensium seculis XVII et XVIII pro Sanctæ cultu augendo: traditio eorundem de prædictæ festivitatis origine eidemque traditioni opposita sententia Sorricchii 33. § V. Reliqua adversus traditionem Hadrianensium argumenta Sorricchii, ejus sententiæ subscribendum credimus: quid de reliquiis S. Reparatæ Hadriæ honoratis censendum videatur 36. ACTA SUBLESTE FIDEI, auctore anonymo, ex vetusto codice Medensi a Martenio tom. v Thesauri Scriptorum veterum a col. 744 edita, et cum aliis Mss. collata 39.

9 Rusticus cum Dionysio. Vide *Dionysius.*

S.

9 **S**abinus. Vide *Savinus.*

9 **S**avinus seu Sabinus mon. conf. in Levitania. COMM. PRÆV. S. Savini ab homonymis distinctio, patria, gesta et monasterium 1002. VITA ex Bibliotheca Mss. Labbei tom. 2 pag. 666 et seq. auctore anonymo. CAP. UNICUM. Sancti patria, gesta, et monasterium ejus nomini sacrum 1004.

9 Septimus cum Attico. Vide *Atticus.*

8 **S**imeon propheta Hierosolymis. SYLLOGE. § I. S. Simeonis apud Latinos, Græcosque memoria: Scriptores aliquot antiqui, qui illius mentionem habent 4. § II. Refutantur aliquot de S. Simeone errores: an fuerit sacerdos 7. § III. Num ex certis monumentis Patribusque antiquis probetur S. Simeonis sacerdotium 12. § IV. S. Simeonis obitus, sepultura, reliquiæ variis locis dispersæ 47.

T.

8 **T**hais Pœnitens in Ægypto. COMM. PRÆV. Sanctæ memoria in Fastis sacris, veneratio antiqua, ætas, Vitæ duæ edenda 223. VITA, auctore anonymo, ex editione Rosweydyana, cum codice nostro Pms. 18 collata. CAP. UNICUM. Perversa Sanctæ Vita, conversio, penitentia, felix obitus 225. VITA ALTERA metrica, auctore Marbodo, Redonensi episcopo, e codice nostro † Ms. 81 cum Parisiensi anni 1708 editione collata 226.

8 Triduana V. culta in diocesi Aberdonensi in Scotia. SYLLOGE. De cultu et gestis 280.

V.

8 **V**aleria et Pollena VV. Hunonis-Curiæ in Belgica II. SYLLOGE. Sanctarum Virginum annuntiatio et cultus sacer: non satis certa esse, quæ de illis passim narrantur: quid illarum reliquiis evenerit 289.

INDEX